

A költőkről és a költészetről

Részlet

„Egy angyal jár az éji kertben, s nem alhatom.
A tündöklő holdvilágban, akárha reflektorfényben,
jár-kelet a csillagtalan ég alatt.
[...] Megáll
egy tujafa tetején. Csak áll és áll és nézelődik.
– Rezeg palástja a holdvilágban, palástja-e vagy
a két szárnya. Megtudnám, ha elszállna. – Rezeg
a tujafa lombja is. Ragyog a tujafa lombja is. –”

Elmesélem nektek, mit látok a Földön...

Alkalmi beszélgetés a *Palicsi versek* szerzőjével, Danyi Magdolnával

24 Ragyogó zöld park most Palics, tenyerén a „tündéri” tóval. Amerre csak nézel, burjánzik a lomb, a fény, az élet. Danyi Magdiék kertjének hosszú kerítésén végigfutott a lilaakác. Súlyos virágfürtjei bódítóan illatoznak, uralkodnak az egész teret. Jobbra duzzadó lombú tuják, százéves fenyők, rajtuk füttyögő feketerigók. Néhány lépcsőfok magasából egy dallamos hang szól le hozzánk: „Feljöttök, ugye?!” A frissen Híd-díjas költő szobájában „művés” rend. Az asztalon orgonacsokor és más apró „lírai” részletek. Körül könyvek. Címlapjával szembefordítva néhány: Nemes Nagy Ágnes, Pilinszky, Bartók, Kassák, Tandori... Oldalt „minőségi” lemezek és egy-